

Жульєв.

З А Я В А
- УКРАЇНСЬКОЇ ДИПЛОМАТИЧНОЇ МІСІЇ

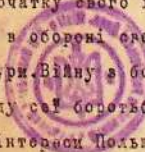
ДО
ПРАВИТЕЛЬСТВА ПОЛЬСЬКОЇ РІЧІ ПОСПОЛИТОЇ.

Виконурчи право національного самоозначення, яке покладено в основу всесвітнього мира, український нарід утворив власною волею і силами на території ним заселеній самостійну Українську Державу. Основною державного будівництва Української Народної Республіки являється права демократія, якою метою є забезпечити всім рівним перед законом громадянам Держави майно і життя, дати їм як найширші політичні вольности і запевнити їм економічний добробут та культурний розвиток. Приймаючи за свої ті завдання державного будівництва, а до того оцінюючи як слід значіне, яке має для того-х будівництва співучасть українських громадян неукраїнської національності, Українська Народня Республіка признала національним менностям, проживающим на її території, право свобідного релігійного і культурного життя. Се й знайшло свій вислів в законі про національно-персональну автономію для нац. менностей.

Воєнне лихоліте і революційна доба, серед якої твориться Державний устрій У.Н.Р. не дозволили їй досі довершити построєнне всіх Державних Установ. Зробить се український Установчий Парлямент, який буде скликаний в найближчий пригожий до того час. Треба сподіватися, що він викінчить будову демократичного державного устрою, а з сарма розгляне складне питання аграрної реформи.

Основою своєю державність не етнографичним принципів Українська Народня Республіка не має ніяких заборчих замислів супроти сусідних Держав і через те Українській Народній Республіці тим легше підтримувати ширі і приязні добросусідські взаємини із згаданими Державами. Такої сусідської дружби бажає У.Н.Р. з Польською Річчю Посполитою, з якою звязують її життєві, економічні і культурно-політичні інтереси.

Українська Народня Республіка майже з початку свого існування стоїть в боротьбі з російським більшовизмом в обороні своєї державної незалежності та інтересів всесвітньої культури. Війну з більшовизмом веде також Польська Річ Посполита. Від вислідів цієї боротьби залежна будьба обох Держав. Тим то тісно звязуються інтереси Польщі і України.

3/100
Ся спільність інтересів в обороні перед спільним ворогом повинна стати основою тісної військової кооперації, яка являється необхідною для побідного покінчення війни, накиненої Україні і Польщі російським імперіалізмом.

Для вяснення взаємовідносин між Українською Народньою Республікою і Польською Річчю Посполитою потрібне визнання державної самостійности Української Народньої Республіки. Сього визнання домагається вона в першу чергу від Польської Речі Посполитої.

Єднання обох Держав мусить спиратися на єднання обох народів: польського і українського. Створення приязних почувань одного народу до другого являється передумовою успішного висліду переговорів, які саме мають початися між Урядами обох Держав. Тому сподіємося, що для залагодження наслідків війни Уряд Польської Річі Посполитої поверне волю всім інтернованим і похоненим українцям та видасть і переведе другі міри, які облекчають долю української людности, заселючої області, заняті в сь по-
ру польським Військом. Переведення в життя таких мір між иним пособить створенню настроїв для примирення обох народів.

Щиро змагаючи до навязання дружби між Українською Народньою Республікою і Польською Річчю Посполитою, бажаємо, як вільні з вільними, рівні з рівними покласти спільно з Польщев трівкі підвалини для постійного мира і ладу на Сході Европи, щоби оба народи: український і польський користуючись таким миром могли розцвісти в гаразді і культурі на благо своє і всього людства.

Варшава, дня 28 жовтня 1919 р.

Підписали:

Голова Місії: Андрій ДІВНИЦЬКИЙ.

Радник-Секретар: П. ПОНЯТЕНКО.

згідність з оригіналом

Д і л о в о д

В. Герасимович